

Masterclass: หลักการใช้ภาษา เพื่อการสื่อสารในงานอาชีพ

อัปสกลการสื่อสารให้เป๊ะปัง ทักษะเฉพาะ และเป็นมืออาชีพ
(สรุปครบ ๑๑ ทักษะสำคัญ)

แผนผังการเรียนรู้ (The 4 Phases of Communication)

ความแม่นยำ

01
สะกดคำ

02
ความหมาย

03
หน้าที่คำ

บริบทและ บุคคล

04
ระดับภาษา

05
สถานภาพ

06
กาลเทศะ

ชั้นเชิงและ รูปแบบ

07
รูปแบบการ
เขียน

08
คำยืม

09
สำนวน

การลงมือทำ

10
ข้อควรระวัง

11
โครงสร้าง
ประโยค

Phase 1: ระวัง! คำแอบซ่อนเสียง /อะ/

ประวิสรรชนีย์ - มีรูปสระ ะ

กระทะ

ขะมักเขม้น

สะใจ

ทะมัดทะแมง

ไม่ประวิสรรชนีย์ - ซ่อนรูป

ธุระ

ทัช

สุขะ

อักษะ

ทริคจำ! คำยืมบาลี-สันสกฤตมักซ่อนรูปสระ
/อะ/ ไว้ที่พยางค์ท้าย!

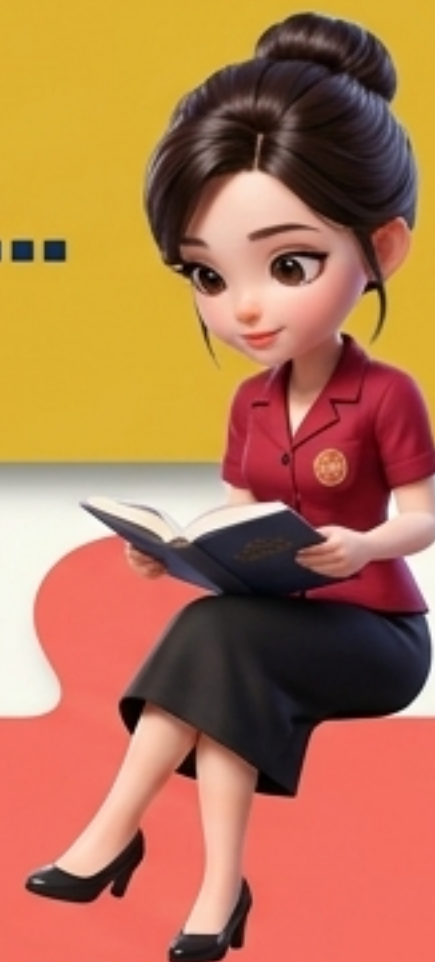

กฎเหล็กไม้ม้วน ๒๐ คำ และ การสร้างคำใหม่

ไขความลับไม้ม้วน ผู้ใหญ่มหาฟ้าใหม่ ให้สะก๊อใช้คล่องคอ...

(ใช้ไม้ม้วนเฉพาะ ๒๐ คำนี้ นอกนั้นใช้ไม้มลาย /อัย/ หรือ /ไอย/)

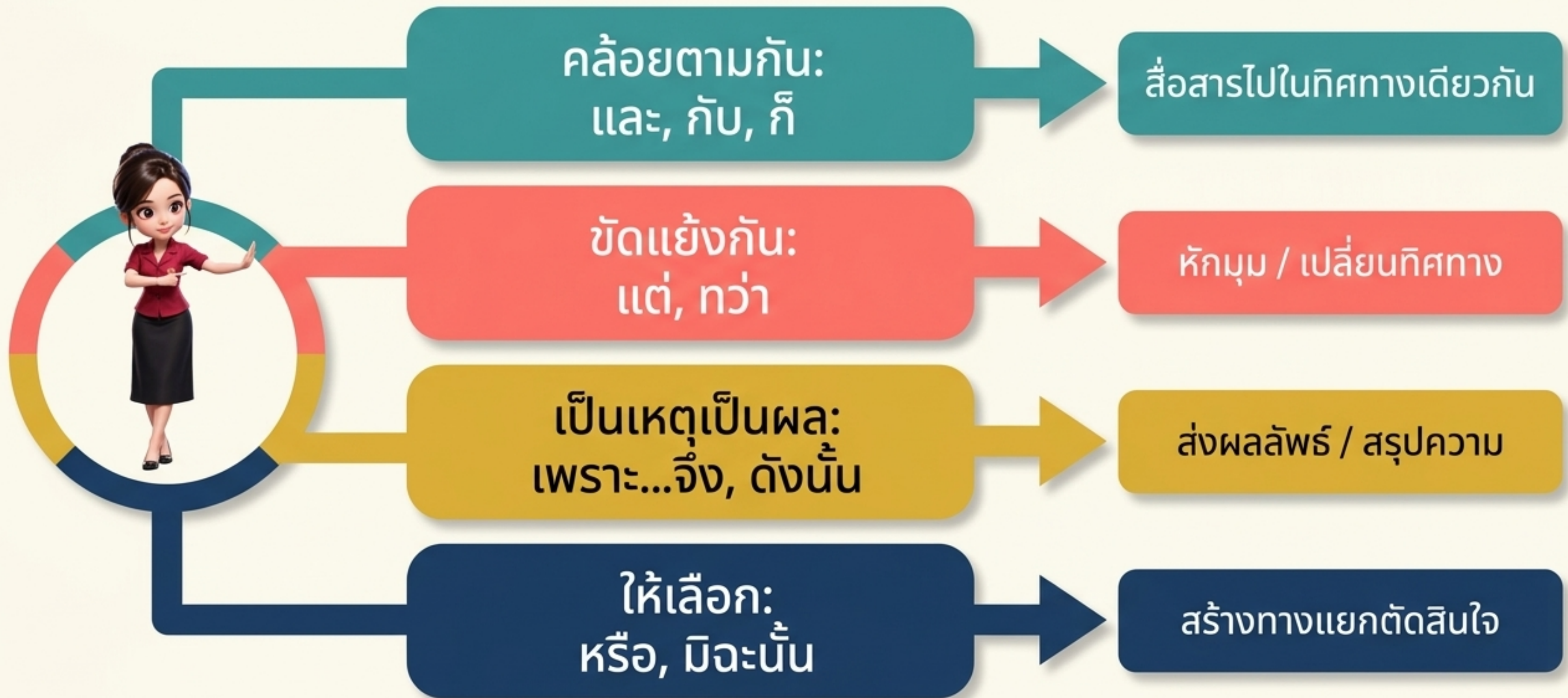
สมาส = ชน

นำคำมารวมกัน ความหมายยังคงเดิม
(อาชีวะ + ศึกษา = อาชีวะศึกษา)

สนธิ = เชื่อม

กลมกลืนพยางค์หน้าและหลังเป็นคำใหม่
(ศึลปะ + อากร = ศึลปากกร)

สำนวน: ป้ายบอกทางของประโยค

Phase 2: ระดับภาษา (Language Levels)

พิธีการ / ทาการ

สมบูรณ์แบบ, เป็นแบบแผน
(เช่น งานพระราชพิธี, หนังสือราชการ, แวดวงวิชาการ)

กึ่งทางการ

สุภาพแต่ลดความตึงเครียด
(เช่น การประชุมทั่วไป, ข่าว, บทความ)

ไม่เป็นทางการ / กันเอง

ภาษาพูด, สแลง, วงจำกัด
(เช่นคุยกับครอบครัว, เพื่อนสนิท)

การเลือกใช้ภาษาให้เหมาะกับ "บุคคล"

พระมหากษัตริย์

ใช้ "คำราชาศัพท์"

พระสงฆ์

ใช้ "ศัพท์สำหรับพระสงฆ์"

ญาติผู้ใหญ่ / ผู้มีพระคุณ

ใช้ "คำสุภาพอย่างสูง"
(ทางการ)

เพื่อน / ผู้มีวัยวุฒิเท่ากัน

ใช้ "คำสุภาพกึ่งทางการ"
หรือ "กันเอง"

กาลเทศะเปลี่ยน... ภาษาก็เปลี่ยน

Scenario: แจ้งข่าวพ่อของเพื่อนเสียชีวิต

แชทคุยกับเพื่อน:
"เฮีย รู้ข่าวยัง
พ่อของอรรเสียวแล้วนะ
เมื่อคืนนี้ ตอนสามทุ่มครึ่ง"
(กันเอง)

บันทึกถึงครูที่ปรึกษา:
"เรียนอาจารย์ที่เคารพ
เนื่องด้วยบิดาของ
นางสาวอรรมีชัย
ถึงแก่กรรม เมื่อคืนนี้
เวลา ๒๑.๓๐ น."
(ทางการ)

Phase 3: ความหมายเป๊ะ และ ไร้คำยืม

คำตรงความหมาย:
เลือกคำให้ตรงบริบท
เช่น "สาร"
(เนื้อแท้/ข้อความ)
vs "ข่าวสาร"
(ข่าวที่สีแล้ว)

**สื่อสารชัดเจน
เป็นมืออาชีพ**

งดทับศัพท์:

หากมีคำไทยหรือ
ศัพท์บัญญัติใช้อยู่แล้ว
ควรใช้ "ภาษาไทย"
เพื่ออนุรักษ์และรักษา
ความเป็นทางการ

ใช้สำนวนให้ปะ... อย่าจำสลับ!

✗ กงกำกงเกวียน

✓ กงเกวียนกำเกวียน

✗ ขี้ราดโทษร้อง

✓ ขี้ราดโทษล่อง

✗ ฝีชำด้ามพลอย

✓ ฝีชำด้าพลอย

ใช้สำนวนให้ถูกความหมายและรูปแบบ เพื่อความน่าเชื่อถือ

Phase 4: ข้อควรระวังในการใช้ถ้อยคำ (Traffic Light Rules)

หยุด! ห้ามทำ

ห้ามใช้คำฟุ่มเฟือย
ห้ามใช้คำซ้ำซากใน
ประโยค
ระวังคำที่มีความหมาย
ขัดแย้งกัน

ชะลอ! ตรวจสอบ

ข้อความเดียวกันต้อง
ควบคุม "ระดับภาษา"
ให้เป็นระดับเดียวกัน
ตั้งแต่ต้นจนจบ

ผ่าน! ควรทำ

ใช้คำเปรียบเทียบกับ
ให้ถูกต้อง
เลือกใช้คำไทยแทน
ภาษาต่างประเทศ
ในงานทางการ

โครงสร้างประโยคระดับโปร (Perfect Execution)

เชื่อมโยงเนืยน: ใช้คำเชื่อม
(สันธาน) สัมพันธ์กัน

กฎเหล็ก:

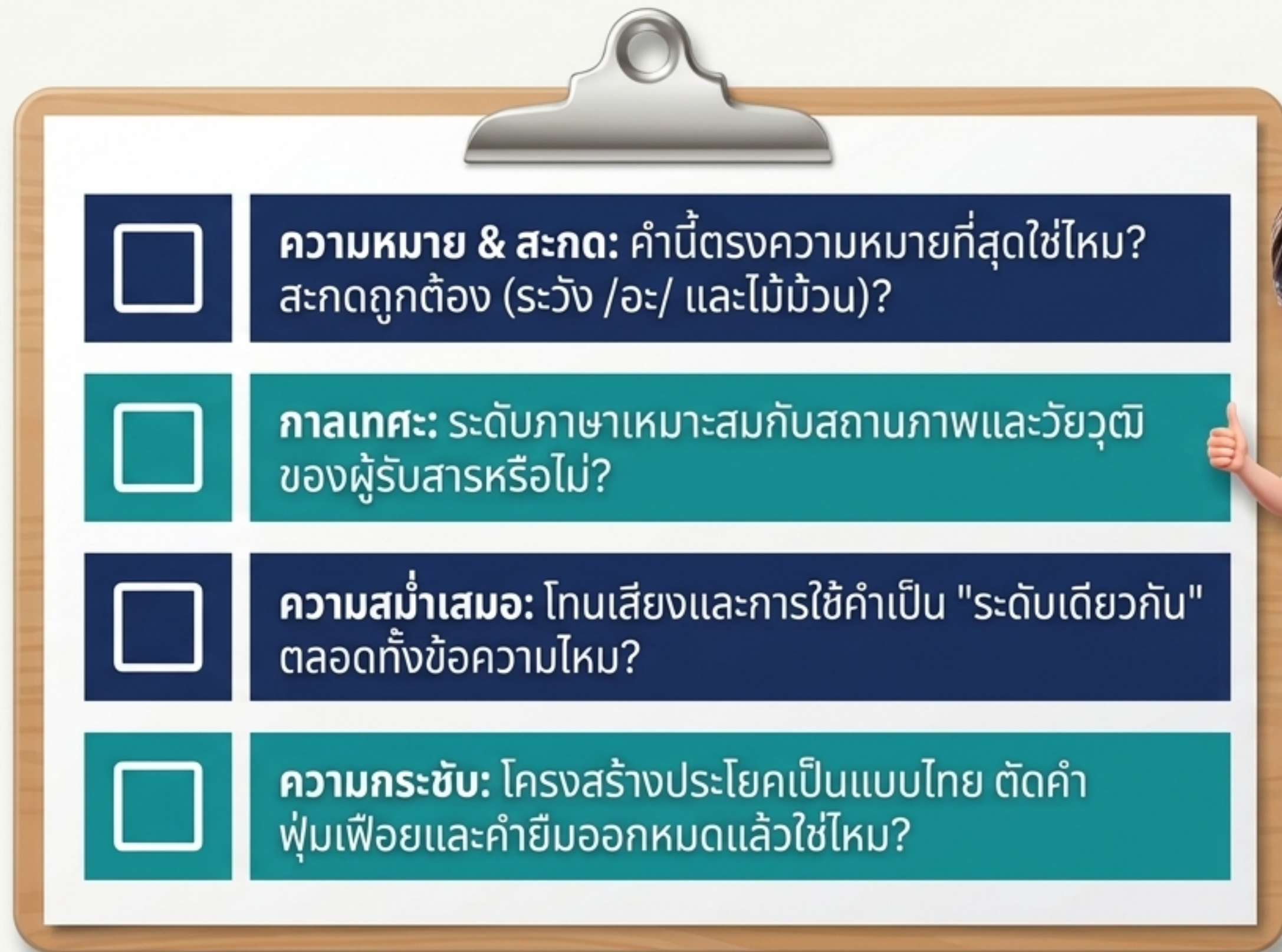
เรียบเรียงตามหลักภาษาไทย
"ไม่ใช่โครงสร้างสำนวนต่างประเทศ"

ลำดับเป๊ะ เรียงลำดับคำให้ถูกต้องที่
สื่อสารชัดเจน ไม่กำกวม

ชัดเจน: ใช้บทประธาน และ บทกรรม
ให้ถูกต้องครบถ้วน

The Master Checklist: เช็คก่อนส่ง พิมพ์ หรือพูด

☐	ความหมาย & สกน: คำนี้ตรงความหมายที่สุดใช้ไหม? สกนถูกต้อง (ระวัง /อะ/ และไม้ม้วน)?
☐	กาลเทศะ: ระดับภาษาเหมาะสมกับสถานภาพและวัยวุฒิ ของผู้รับสารหรือไม่?
☐	ความสม่ำเสมอ: โทนเสียงและการใช้คำเป็น "ระดับเดียวกัน" ตลอดทั้งข้อความไหม?
☐	ความกระชับ: โครงสร้างประโยคเป็นแบบไทย ตัดคำ ฟุ่มเฟือยและคำยืมออกหมดแล้วใช้ไหม?

การใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้อง คือเสน่ห์และอาวุธของความป็นมืออาชีพ

นำหลักการทั้ง ๑๑ ข้อ ไปปรับใช้ เพื่อยกระดับการสื่อสารของคุณ

สิ้นสุดการอบรม Masterclass